

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

22. oktober 2015 (*)

»Præjudiciel afgørelse – tjenesteydelsen postanvisning – direktiv 97/67/EF – anvendelsesområde – national lovgivning, der tildeler en eneret til at udføre tjenesteydelsen postanvisning – statsstøtte – økonomisk virksomhed – tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse«

I sag C-185/14,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Varhoven administrativen sad (den øverste forvaltningsdomstol, Bulgarien) ved afgørelse af 9. april 2014, indgået til Domstolen den 14. april 2014, i sagen:

»EasyPay« AD,

»Finance Engineering« AD

mod

Ministerski savet na Republika Bulgaria,

Natsionalen osiguriteln institut,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af formanden for Første Afdeling, R. Silva de Lapuerta, som fungerende formand for Anden Afdeling, og dommerne J.L. da Cruz Vilaça (refererende dommer), A. Arabadjiev, C. Lycourgos og J.-C. Bonichot,

generaladvokat: M. Wathelet

justitssekretær: fuldmægtig M. Aleksejev,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 4. juni 2015,

efter at der er afgivet indlæg af:

- »EasyPay« AD ved direktør B. Grigorov
- Natsionalen osiguriteln institut ved direktør B. Petkov
- den bulgarske regering ved E. Petranova og D. Drambozova, som befuldmægtigede
- Europa-Kommissionen ved G. Koleva samt ved R. Sauer og C. Vollrath, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT L 15, s. 14), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 (EUT L 52, s. 3, herefter »direktiv 97/67«), samt artikel 106 TEUF og 107 TEUF.

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en sag mellem på den ene side »Easy Pay« AD og »Finance Engineering« AD og på den anden side Ministerski savet na Republika Bulgaria (Republikken Bulgariens ministerråd, herefter »ministerrådet«) og Natsionalen osiguritelen institut (det nationale institut for social sikkerhed, herefter »instituttet«) med påstand om annullation eller erklæring om ugyldighed af visse artikler i dekretet om pensioner og forsikringsperioder (Naredba za pensiite i osiguritelniya stazh, herefter »dekretet«).

Retsforskrifter

EU-retten

3 Artikel 1 i direktiv 97/67 bestemmer:

»Med dette direktiv fastsættes der fælles regler for:

- betingelserne for levering af posttjenester
- opfyldelse af postbefordringspligten inden for Fællesskabet
- finansieringen af befordringspligten på vilkår, der sikrer et permanent udbud af sådanne tjenester
- principperne for takstfastsættelse og gennemsigtighed i regnskaberne for de tjenester, der er omfattet af befordringspligt
- fastsættelse af kvalitetsstandarder for opfyldelse af befordringspligten og indførelse af et system til sikring af, at disse standarder overholdes
- harmonisering af de tekniske standarder
- oprettelse af uafhængige nationale forvaltningsmyndigheder.«

4 Direktivets artikel 2 bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved:

1) »posttjenester«: tjenester, der består i indsamling, sortering, transport og omdeling af postforsendelser

[...]

4) indsamling: den postbefordrende virksomheds indsamling af postforsendelser

5) omdeling: hele forløbet fra sorteringen i omdelingscentret til omdelingen af

postforsendelserne til modtagerne

6) »postforsendelse«: adresseret forsendelse i den endelige form, hvori den skal befordres af en postbefordrende virksomhed. Ud over brevforsendelser omfatter sådanne forsendelser bl.a. bøger, kataloger, aviser og tidsskrifter samt postpakker indeholdende varer med eller uden kommerciel værdi.

7) brevforsendelse: meddelelse i skriftlig form på et hvilket som helst fysisk medium, der skal befordres og udbringes til den adresse, afsenderen har angivet på selve forsendelsen eller på dens emballage; bøger, kataloger, aviser og tidsskrifter betragtes ikke som brevforsendelser

[...]«

5 Kommissionens afgørelse 2012/21/EU af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT 2012 L 7, s. 3, herefter »SIEG-afgørelsen«), bestemmer i artikel 2:

»1. Denne afgørelse finder anvendelse på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste, som ydes til virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der er omhandlet i artikel 106, stk. 2, [TEUF,] og som falder ind under én af følgende kategorier:

a) kompensation på ikke over 15 mio. EUR om året for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse på andre områder end inden for transport og transportinfrastrukturer

[...]

2. Denne afgørelse finder kun anvendelse, hvis den periode, for hvilken en virksomhed har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke overstiger ti år. Hvis overdragelsesperioden overstiger ti år, finder denne afgørelse kun anvendelse i det omfang, hvor der af tjenesteleverandøren kræves en betydelig investering, som skal afskrives over en længere periode, i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper.

[...]«

6 Afgørelsens artikel 3, der vedrører forenelighed med det indre marked og fritagelse for anmeldelsespligten, bestemmer:

»Statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste, som opfylder betingelserne i denne afgørelse er forenelig med det indre marked og fritaget for anmeldelsespligten efter [...] artikel 108, stk. 3, [TEUF,] forudsat den også opfylder de krav, som følger af [EUF-]traktaten eller af unionslovgivningen for bestemte sektorer.«

7 SIEG-afgørelsens artikel 10 om overgangsbestemmelser bestemmer:

»Denne afgørelse finder anvendelse på følgende individuel støtte og støtteordninger:

a) Enhver støtteordning, der er trådt i kraft inden denne afgørelses ikrafttrædelse, der var forenelig med det indre marked og fritaget fra kravet om anmeldelse i overensstemmelse med [Kommissionens] beslutning 2005/842/EF [af 28. november 2005 om anvendelse af bestemmelserne i [...] artikel [106, stk. 2, TEUF] på statsstøtte i form af kompensation for offentlig

tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 312, s. 67)], er fortsat forenelig med det indre marked og fritaget for anmeldelsespligten i yderligere to år.

[...]«

8 Det følger af afgørelsens artikel 11, at »beslutning 2005/842/EF ophæves«.

9 SIEG-afgørelsens artikel 12 bestemmer, at »[d]enne afgørelse træder i kraft den 31. januar 2012«.

Bulgarsk ret

10 I henhold til artikel 106 i socialforsikringsloven (Kodeks za sotsialno osiguriavane) reguleres udbetalinger af pensioner i henhold til lovens kapitel 6 af en bekendtgørelse, der vedtages af ministerrådet.

11 Det følger af dekretets artikel 50, der blev vedtaget ved ministerrådets bekendtgørelse nr. 30 af 10. marts 2000, at »[p]ensionerne og tillæggene udbetales af [instituttets] lokalafdelinger gennem postfilialerne og de indenlandske banker. [...]«.

12 Dekretets artikel 51 præciserer, at »[p]ensionerne og tillæggene udbetales af postfilialerne til pensionisternes faste eller aktuelle adresse i henhold til de betingelser, der er fastsat i dekretet«.

13 Det følger af dekretets artikel 54, stk. 1, at »[instituttets] regionale afdeling udsteder en udbetalingsattest til hver pensionsmodtager, på grundlag af hvilken postfilialen udbetaler ham pensionen (pensionerne) og tillæggene. Udbetalingsattesten underskrives af pensionsmodtageren og gælder som dokumentation for, at udbetalingen er sket«.

14 Dekretets artikel 58 bestemmer:

»[Instituttet] overfører med regelmæssige intervaller de nødvendige pengebeløb til udbetalingen af pensionerne og tillæggene til den regionale afdeling af [»Balgarski poshti« EAD (herefter Balgarski poshti)] således, at det er sikret, at udbetalingerne kan ske rettidigt. [...]«

15 Dekretets artikel 92 bestemmer:

»(1) [Instituttets] regionale afdeling overfører beløbene til udbetaling af pensionerne til en samlekonto i »Balgarski poshtis« regionale afdeling. Mellemværendet mellem [instituttets] regionale afdeling og »Balgarski poshtis« regionale afdeling vedrørende de pensioner, der er udbetalt i en given måned, afvikles inden udgangen af den pågældende måned.

(2) [Instituttet] betaler gennem sine regionale afdelinger 8,5 promille af de pensioner, der skal udbetales i den pågældende måned, til »Balgarski poshtis« regionale afdelinger som vederlag for det udførte arbejde i forbindelse med udbetalingen af pensionerne gennem postnettet. Dette beløb overføres senest den 7. i den følgende måned.

(3) Den skyldige moms af det i stk. 2 nævnte beløb overføres af [instituttets] regionale afdeling til »Balgarski poshtis« regionale afdeling sammen med beløbet.

(4) De overførsler, der er omhandlet i stk. 2 og 3, foretages på grundlag af en faktura, som den lokale afdeling af »Balgarski poshti« udsteder efter betaling af pensionerne for denne måned.

(5) I tilfælde af en fejlagtig udbetaling af pension, som skyldes en ansat i postfilialen,

refunderes denne til [instituttets] regionale afdeling af »Balgarski poshtis« regionale afdeling [...]«

16 Det følger af artikel 4 i loven om posttjenester (Zakon za poshtenskite uslugi), med senere ændringer (herefter »loven om posttjenester«), at »[p]osttjenesterne omfatter befordringspligten samt de posttjenester, som ikke er omfattet af befordringspligten«.

17 Artikel 25, stk. 2, i loven om posttjenester bestemmer:

»En befordringspligtig postoperatør må også udføre andre posttjenester i henhold til de i denne lov fastsatte betingelser samt udføre andre aktiviteter, som hører til virksomhedens formål som handelsselskab.«

18 Den pågældende lovs artikel 29b præciserer:

»En befordringspligtig postoperatør organiserer sin virksomhed og afregner den i henhold til de gældende regnskabsstandards og anvender et omkostningsfordelingssystem for såvel handelsselskabet som helhed som analytisk og særskilt for:

1. postbefordringspligten opdelt på tjenestearter
2. postanvisningerne
3. de posttjenester i henhold til artikel 38, nr. 1-3, som ikke er omfattet af postbefordringspligten
4. øvrige handelsaktiviteter.«

19 Det følger af artikel 38 i loven om posttjenester, at posttjenester, som ikke er omfattet af postbefordringspligten, omfatter:

- »1. modtagelse, transport og omdeling af direct mail
2. de i artikel 3, nr. 2, nævnte tjenester
3. kurertjenester
4. postanvisninger.«

20 Det følger af artikel 39, nr. 3, i loven om posttjenester, at en licens i henhold til denne lov er en individuel forvaltningsakt, der bl.a. udstedes for postanvisninger.

21 § 1, nr. 9, i samme lovs tillægsbestemmelser bestemmer, at »»[p]ostanvisninger« er posttjenester til overførsel af pengebeløb fra den overførende til overførselsmodtageren ved hjælp af et papirdokument ved en postoperatørs postkontorer, som har en tilladelse til at udføre de i artikel 39, nr. 3, nævnte tjenester«.

22 Det følger af § 70 i den pågældende lovs overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser, at »[d]en postoperatør, som i henhold til artikel 24 pålægges postbefordringspligten, er for en periode på 15 år, regnet fra datoen for bekendtgørelsen af denne lov i »*Darzhaven vestnik*« [(lovtidende) nr. 102 af 2010, i kraft siden den 30. december 2010], handelsselskabet [»Balgarski poshti«]«.

Faktiske omstændigheder i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

23 Ved bekendtgørelse af 10. marts 2000 vedtog ministerrådet dekretet, der trådte i kraft den 1. januar 2000. Dette dekret bestemmer, at pensioner udbetales af instituttets lokalafdelinger

gennem de indenlandske banker og postkontorerne for den nationale postoperatør Balgarski poshti, et erhvervsdrivende enkeltmandsselskab, der er 100% ejet af staten. Disse postanvisninger omfatter udbetaling af pensioner både på postkontorer og på modtagerens bopæl gennem en postansat. På tidspunktet for vedtagelsen af dekretet var det kun Balgarski poshti, der i henhold til loven om posttjenester havde bemyndigelse til at udføre postbefordring, som omfattede postanvisninger.

24 Efter ændringen af den pågældende lov er postanvisninger siden den 3. november 2009 ikke længere omfattet af postbefordringspligten. »EasyPay« AD og »Finance Engineering« AD er virksomheder, som er indehavere af en licens tildelt af reguleringskommissionen for telekommunikation, der giver tilladelse til at udføre postanvisningstjenester. Disse virksomheder finder derfor, at dekretet ved at tildele Balgarski poshti en eneret til at udbetale pensioner gennem postanvisninger begrænser deres rettigheder i deres egenskab af postvirksomheder og begrænser den frie konkurrence.

25 Ministerrådet har gjort gældende, at tildeling og udbetaling af pensioner henhører under udøvelse af statslige funktioner under socialforsikringen og følgelig ikke kan kvalificeres som økonomisk virksomhed. Balgarski poshti er ved regelfastsættende retsakt blevet overdraget ansvaret for at sikre en public service-virksomhed, som ikke falder ind under konkurrencerettens anvendelsesområde. Ministerrådet har tilføjet, at kun dette selskab råder over et landsdækkende net af filialer, inklusive i tyndt befolkede områder.

26 Førsteinstansretten fandt, at socialforsikringslovens artikel 106 giver ministerrådet mulighed for at vælge det selskab, der bedst kan dække samfundets behov, og udledte deraf, at det af »EasyPay« AD og »Finance Engineering« AD anlagte søgsmål skulle forkastes som ugrundet. Parterne iværksatte derefter en kassationsappel ved den forelæggende ret.

27 Det er på baggrund heraf, at Varhoven administrativen sad (den øverste forvaltningsdomstol) har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal en posttjenesteydelse, såsom ydelsen med postanvisninger, hvormed pengebeløb overføres fra afsenderen, som i dette tilfælde er staten, til modtagerne – som er personer, der har krav på sociale ydelser – anses for ikke at være omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 97/67[...] og dermed at være underlagt bestemmelserne i artikel 106 TEUF og 107 TEUF?

2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 106 TEUF og 107 TEUF da fortolkes således, at de ikke tillader en begrænsning af den frie konkurrence i forbindelse med udførelse af en posttjenesteydelse som den beskrevne, hvis denne begrundes med henvisning til tungtvejende hensyn i forbindelse med at sikre en forfatningssikret ret for borgerne og statens socialpolitik, og hvis tjenesteydelsen er af en art, som kan kvalificeres som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, forudsat at den compensation, som udbyderen af tjenesteydelsen modtager, ikke overstiger det beløb, som er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra a), i [SIEG-afgørelsen]?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

28 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om direktiv 97/67 skal fortolkes således, at en tjenesteydelse i form af en postanvisning, hvormed afsenderen i det foreliggende tilfælde staten overfører pengebeløb til modtageren gennem en operatør, der har en befordringspligt, henhører under direktivets anvendelsesområde.

29 Det bemærkes, at artikel 2, nr. 1), i direktiv 97/67 foretager en udtømmende opregning af de

tjenester, der omfattes af begrebet »posttjeneste« i henhold til dette direktiv, som består i indsamling, sortering, transport og omdeling af postforsendelser. Endvidere beskriver denne artikels nr. 6) detaljeret, hvad der skal forstås ved »postforsendelse« i henhold til det pågældende direktiv.

30 Hverken artikel 2 eller nogen anden bestemmelse i direktiv 97/67 nævner finansielle tjenester, herunder dem, der leveres i tilgift af leverandører af posttjenester (jf. i denne retning dom Asempre og Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería, C-240/02, EU:C:2004:140, præmis 31).

31 Det skal ligeledes præciseres, at henset til den præcise og udtømmende karakter af denne bestemmelse i direktiv 97/67, kan en udvidende fortolkning, der ville have til følge, at direktivets anvendelsesområde ville blive udvidet til forhold, der ikke er omfattet af direktivet, ikke tiltrædes (jf. i denne retning dom Asempre og Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería, C-240/02, EU:C:2004:140, præmis 32).

32 Det er således blevet fastslået, at postgirovirksomhed, der består i via det offentlige PostNet at foretage betalinger til en fysisk eller juridisk person på andres vegne og for disses regning, ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 97/67 (jf. dom Asempre og Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería, C-240/02, EU:C:2004:140, præmis 34).

33 Følgelig skal det første spørgsmål besvares med, at direktiv 97/67 skal fortolkes således, at en tjenesteydelse i form af en postanvisning, hvormed pengebeløb overføres fra afsenderen, som i dette tilfælde er staten, til modtagerne gennem en operatør, der har en befordringspligt, ikke falder ind under dette direktivs anvendelsesområde.

Det andet spørgsmål

34 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 107, stk. 1, TEUF, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat tildeler en virksomhed såsom den i hovedsagen omhandlede en eneret til at foretage udbetalinger af pensioner via postanvisninger.

35 Det skal indledningsvis bemærkes, at kvalifikationen som statsstøtte forudsætter, at samtlige betingelser i artikel 107, stk. 1, er opfyldt. For det første skal der være tale om statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler. For det andet skal denne støtte kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. For det tredje skal den give modtageren en fordel. For det fjerde skal den fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene (jf. dom Libert m.fl., C-197/11 og C-203/11, EU:C:2013:288, præmis 74 og den deri nævnte retspraksis).

36 Ved vurderingen af, om der foreligger statsstøtte, kræves i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF således bl.a., at en virksomhed er blevet tildelt en fordel.

37 I denne forbindelse skal det i første række understreges for det første, at begrebet »virksomhed« inden for EU-konkurrencerettens område omfatter enhver enhed, som udøver økonomisk virksomhed, uanset denne enheds retlige status og dens finansieringsmåde. For det andet udgør enhver virksomhed, hvorved der udbydes varer og tjenesteydelser på et bestemt marked, en økonomisk virksomhed (jf. dom Compass-Datenbank, C-138/11, EU:C:2012:449, præmis 35).

38 Det er endvidere blevet fastslået, at organer, der medvirker ved administrationen af den offentlige socialsikring, har en rent social funktion. Denne virksomhed bygger på princippet om

national solidaritet og drives ikke med vinding for øje. De udbetalte ydelser er fastlagt i lovgivningen og er uafhængige af det beløb, der er betalt i bidrag (jf. i denne retning dom Poucet og Pistre, C-159/91 og C-160/91, EU:C:1993:63, præmis 18).

39 Det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, om den postanvisningsvirksomhed, der udøves af Balgarski poshti, som muliggør pensionsudbetalinger, og som er omhandlet i hovedsagen, medvirker ved administrationen af den offentlige socialsikring, og følgelig om den skal anses for en økonomisk virksomhed, der henhører under artikel 107, stk. 1, TEUF.

40 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at for at udelukke en kvalificering som økonomisk virksomhed skal denne virksomhed ifølge dens art, formål og de regler, den var undergivet, være uadskilleligt forbundet med den nationale pensionsordning (jf. analogt dom Aéroports de Paris mod Kommissionen, C-82/01 P, EU:C:2002:617, præmis 81). Der skal således i hovedsagen tages hensyn til, om postanvisningsvirksomheden eventuelt kan adskilles.

41 I denne forbindelse fremgår det bl.a. af dekretets artikel 50, artikel 54, stk. 1, og artikel 58, at de alderdomsydelser, der tildeles inden for rammerne af statens socialsikringsordning, henhører under opgaverne for instituttet, som under udførelsen af denne opgave benytter sig af Balgarski poshti udelukkende til sikring af pensionsudbetalinger.

42 Endvidere bestemmer dekretets artikel 50, at pensionsudbetalinger ligeledes kan ske gennem banker. Ifølge de oplysninger, der er leveret af instituttet til den bulgarske regering, og som denne sidstnævnte har henvist til under den mundtlige procedure, blev ca. 53% af det samlede antal pensioner den 1. maj 2015 udbetalt via bankoverførsel. De postanvisninger, der blev foretaget af Balgarski poshti, udgør derfor rent faktisk ikke det eneste middel til udførelse af pensionsudbetalinger.

43 Disse oplysninger udgør et indicium for at fastslå, at postanvisningsvirksomhed, hvorved der foretages pensionsudbetalinger, kan adskilles fra det nationale pensionssystem. Det tilkommer den forelæggende ret at foretage en bedømmelse af relevansen af disse oplysninger, navnlig på baggrund af de øvrige faktiske og retlige oplysninger, den råder over.

44 I anden række og i det tilfælde af, at den postanvisningsvirksomhed, der muliggør den i hovedsagen omhandlede pensionsudbetaling, kan adskilles fra den offentlige socialsikringsordning og skal anses for en økonomisk virksomhed, rejses det spørgsmål, om en foranstaltning, hvorved en medlemsstat tildeler en virksomhed en eneret til at foretage pensionsudbetalinger via postanvisning, kan udgøre en fordel som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

45 I denne forbindelse bemærkes, at en statslig foranstaltning, der må betragtes som en kompensation, som er et vederlag for de af de begunstigede virksomheder leverede ydelser til opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste, således at disse virksomheder reelt ikke har en økonomisk fordel, og denne foranstaltning således ikke har den virkning at sætte disse virksomheder i en konkurrencemæssigt fordelagtig position i forhold til de virksomheder, der konkurrerer med dem, ikke falder ind under artikel 107, stk. 1, TEUF (jf. domme Libert m.fl., C-197/11 og C-203/11, EU:C:2013:288, præmis 84, samt Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, præmis 87).

46 For at en sådan kompensation i det enkelte tilfælde alligevel kan falde uden for begrebet statsstøtte, skal en række betingelser imidlertid være opfyldt (dom Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, præmis 88).

47 For det første fremgår det af præmis 89 i dom Altmark Trans og Regierungspräsidium

Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), at den modtagende virksomhed faktisk skal være pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, og at disse forpligtelser skal være klart defineret, for at en sådan kompensation kan falde uden for begrebet statsstøtte.

48 I det foreliggende tilfælde skal den forelæggende ret foretage en undersøgelse af, om Balgarski poshti faktisk er pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, og om disse sidstnævnte fremgår klart af den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning.

49 For det andet følger det af præmis 90 i dom Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), at det påhviler den forelæggende ret at afgøre, om de kriterier, der er grundlaget for beregningen af kompensationen, er fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde.

50 Det kan i denne forbindelse anføres, at dekretets artikel 92, stk. 2, angiver det grundbeløb, på grundlag af hvilket kompensationen for udførelsen af den offentlige tjenesteydelse beregnes.

51 Tilsvarende tilkommer det den forelæggende ret i henhold til den tredje betingelse, der er opstillet i præmis 92 i dom Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), at efterprøve, om kompensationen overstiger, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved udbetalingen via postanvisning af pensionerne, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne.

52 Når udvælgelsen af den virksomhed, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, i et konkret tilfælde som i hovedsagen ikke er blevet gennemført inden for rammerne af en procedure for tildeling af offentlige kontrakter, påhviler det ligeledes den forelæggende ret i overensstemmelse med den fjerde betingelse, der er fastsat i præmis 93 i dom Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), at sikre sig, at størrelsen af denne kompensation fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret, ville have ved at opfylde sin forpligtelse til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne.

53 For det tredje skal det, selv om den forelæggende ret har anført, at det vederlag, der oppebæres af Balgarski poshti udgør en kompensation, som ikke overstiger det beløb, der er fastsat i SIEG-afgørelsens artikel 2, stk. 1, litra a), imidlertid præciseres, at denne afgørelse vedrører foranstaltninger, der udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107 TEUF (jf. i denne retning dom Libert m.fl., C-197/11 og C-203/11, EU:C:2013:288, præmis 102). Det er nemlig kun i tilfælde af, at de kriterier, der er nævnt i denne doms præmis 47-52, ikke er overholdt, og at betingelserne for anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF er opfyldt, at den forelæggende ret kan anvende den pågældende afgørelse med henblik på at afgøre, om den i hovedsagen omhandlede foranstaltning, som er kvalificeret som statsstøtte som omhandlet i artikel 107 TEUF, er forenelig med det indre marked i henhold til artikel 106, stk. 2, TEUF og kan fritages for den pligt til forudgående anmeldelse, der er fastsat i artikel 108, stk. 3, TEUF.

54 I denne forbindelse bemærkes, at det fremgår af SIEG-afgørelsens artikel 11 og 12, at denne afgørelse ophæver beslutning 2005/842 og træder i kraft den 31. januar 2012. Som anført af Europa-Kommissionen bestemmer SIEG-afgørelsens artikel 10, at støtteordninger, der er trådt i kraft inden den pågældende afgørelses ikrafttrædelse, og som var forenelige med det indre marked og fritaget fra kravet om anmeldelse i overensstemmelse med beslutning 2005/842, fortsat er forenelige med det indre marked og fritaget for anmeldelsespligten i yderligere to år, dvs. indtil den 31. januar 2014. Fra denne dato skal en statsstøtteordning opfylde betingelserne i SIEG-afgørelsen for at kunne fritages fra kravet om anmeldelse.

55 For så vidt som dekretet, således som det fremgår af denne doms præmis 23, trådte i kraft i januar 2000, skal det endvidere anføres, at det følger af SIEG-afgørelsens artikel 2, stk. 2, at såfremt en tjenesteleverandør varetager en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse i mere end ti år, finder denne afgørelse kun anvendelse i det omfang, hvor der af tjenesteleverandøren kræves betydelige investeringer for at kunne opfylde sin pligt til at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, og det påhviler den nationale ret at foretage en sådan bedømmelse.

56 Henset til det ovenstående skal det andet spørgsmål besvares med, at artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at såfremt den postanvisningsvirksomhed, der muliggør pensionsudbetaling, udgør økonomisk virksomhed, falder en medlemsstats tildeling af en eneret til at foretage pensionsudbetalinger via postanvisninger til en virksomhed såsom den i hovedsagen omhandlede alligevel ikke ind under denne bestemmelse, for så vidt som denne tjenesteydelse udgør en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, for hvilken compensationen udgør en modydelse for de ydelser, som denne virksomhed præsterer til udførelse af sin forpligtelse til offentlig tjeneste.

Sagens omkostninger

57 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

1) **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008, skal fortolkes således, at en tjenesteydelse i form af en postanvisning, hvormed pengebeløb overføres fra afsenderen, som i dette tilfælde er staten, til modtagerne gennem en operatør, der har en befordringspligt, ikke falder ind under dette direktivs anvendelsesområde.**

2) **Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at såfremt den postanvisningsvirksomhed, der muliggør pensionsudbetaling, udgør økonomisk virksomhed, falder en medlemsstats tildeling af en eneret til at foretage pensionsudbetalinger via postanvisninger til en virksomhed såsom den i hovedsagen omhandlede alligevel ikke ind under denne bestemmelse, for så vidt som denne tjenesteydelse udgør en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, for hvilken compensationen udgør en modydelse for de ydelser, som denne virksomhed præsterer til udførelse af sin forpligtelse til offentlig tjeneste.**

Underskrifter

* Processprog: bulgarsk.